

“मीठे बच्चे- बाबाले तिमीलाई नयाँ दुनियाँको लागि राजयोग सिकाइरहनुभएको छ, यसैले यस पुरानो दुनियाँको विनाश पनि अवश्य हुनु छ ।”

प्रश्न:- मनुष्यहरूमा कुनचाहिँ एउटा राम्रो बानी परेको छ, तर त्यसबाट पनि प्राप्ति हुँदैन ?

उत्तर:- मनुष्यहरूमा भगवान्लाई याद गर्ने मानौं बानी परेको छ । जब कुनै कुरा हुन्छ भने भनिदिन्छन्- हे भगवान् ! सामुन्ने शिवलिङ्ग आउँछ तर पहिचान यथार्थ नहुनाको कारण प्राप्ति हुँदैन फेरि भन्दछन्- सुख-दुःख सबै उहाँले नै दिनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले अब यस्तो भन्न सक्दैनौ ।

ओम् शान्ति । बाबा जसलाई रचयिता भनिन्छ, कसको रचयिता ? नयाँ दुनियाँको रचयिता । नयाँ दुनियाँलाई भनिन्छ स्वर्ग वा सुखधाम । नाम भन्छन् तर बुझ्दैनन् । कृष्णको मन्दिरलाई पनि सुखधाम भन्छन् । अब त्यो त भयो सानो मन्दिर । कृष्ण त विश्वको मालिक थिए । बेहदका मालिकलाई मानौं हदका मालिक बनाइदिन्छन् । कृष्णको सानो मन्दिरलाई सुखधाम भन्छन् । बुद्धिमा यो आउँदैन- उनी त विश्वको मालिक थिए । भारतमा नै थिए । तिमीलाई पनि पहिले केही थाहा थिएन । बाबालाई त सबैथोक थाहा छ । उहाँ सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, दुनियाँमा त यो पनि कसैलाई थाहा छैन- ब्रह्मा-विष्णु-शंकर को हुन् ? शिव त हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च भगवान् । ठीक छ, फेरि प्रजापिता ब्रह्मा कहाँबाट आए ? हुन् त मनुष्य नै । प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य यहाँ नै हुनुपर्छ नि, जसद्वारा ब्राह्मण पैदा होस् । प्रजापिताको मतलब नै हो मुखबाट एडाप्ट गर्ने, तिमी हौ मुख वंशावली । अब तिमीले जान्दछौ- कसरी ब्रह्मालाई बाबाले आफ्नो बनाएर मुख वंशावली बनाउनुभएको छ । यिनमा प्रवेश पनि गर्नुभयो फेरि भन्नुभयो- यी मेरा बच्चा पनि हुन् । तिमीले जान्दछौ- ब्रह्मा नाम कसरी रहन गयो, कसरी पैदा भए, यो अरू कसैले जान्दैन । केवल महिमा गाउँछन्- परमपिता परमात्मा उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, तर यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन- उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ । हामी सबै आत्माहरूको उहाँ पिता हुनुहुन्छ । उहाँ पनि बिन्दुरूप नै हुनुहुन्छ, उहाँमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ । यो ज्ञान पनि तिमीलाई अहिले मिलेको छ । पहिले अलिकति पनि यो ज्ञान थिएन । मनुष्यले केवल भनिरहन्छन्- ब्रह्मा-विष्णु-शंकर, तर केही पनि जान्दैनन् । त्यसैले उनीहरूलाई नै सम्झाउनु छ । अहिले तिमी समझदार बनेका छौ । जान्दछौ- बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, पढाउनुहुन्छ । यो राजयोग हो नै सत्ययुग नयाँ दुनियाँको लागि । त्यसैले अवश्य पुरानो दुनियाँको विनाश हुनुपर्छ । त्यसको लागि यो महाभारत लडाईं हो । आधाकल्पदेखि लिएर तिमीले भक्तिमार्गको शास्त्र पढ्दै आएका हो । अहिले त बाबासँग डाइरेक्ट सुन्छौ । बाबाले कुनै शास्त्र बसेर सुनाउनुहुन्न । जप-तप गर्नु, शास्त्र आदि पढ्नु- यो सबै भक्ति हो । अब भक्तहरूलाई भक्तिको फल मिल्नुपर्छ किनकि मेहनत गर्छन् नै भगवान्सँग मिल्नको लागि । ज्ञानद्वारा हुन्छ सद्गति । ज्ञान र भक्ति दुवै सँगै चलन सक्दैन । अहिले हो नै भक्तिको राज्य । सबै भक्त हुन् । हरेकको मुखबाट ओ गड फादर ! अवश्य निक्लिन्छ । अब तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबाले आफ्नो परिचय दिनुभएको छ- म सानो बिन्दु हुँ । मलाई नै ज्ञानका सागर भन्दछन् । म बिन्दुमा सारा ज्ञान भरिएको छ । आत्मामा नै ज्ञान रहन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- उहाँलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ सुप्रीम सोल अर्थात् सबैभन्दा उच्च । पतित-पावन बाबा

२०७२ जेष्ठ २१ बिहीबार ०४-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

नै सुप्रीम हुनुहुन्छ नि। मनुष्यहरू हे भगवान् ! भन्छन् भने शिवलिंग नै याद आउँछ। त्यो पनि यथार्थ रीतिसंग होइन। एउटै बानी परेको छ— भगवान्लाई याद गर्नुपर्छ। भगवान्ले नै सुख-दुःख दिनुहुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले यस्तो होइन भन्छौ। तिमीले जान्दछौ— बाबा त सुखदाता हुनुहुन्छ। सत्ययुगमा सुखधाम थियो। वहाँ दुःखको नाम थिएन। कलियुगमा हुन्छ नै दुःख, यहाँ सुख नै छैन। उच्चभन्दा उच्च भगवान्, उहाँ हुनुहुन्छ सर्व आत्माहरूका बाबा। यो कसैलाई थाहा छैन— आत्माहरूका बाबा पनि हुनुहुन्छ। भन्दछन् पनि— हामी सबै भाइ-भाइ (ब्रदर्स) हौं। त्यसैले अवश्य सबै एक बाबाका सन्तान ठहरिए नि। कसैले फेरि भनिदिन्छन्— उहाँ त सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, तिमीमा पनि हुनुहुन्छ, ममा पनि हुनुहुन्छ.....। अरे, तिमी त आत्मा हौ, यो तिम्रो शरीर हो फेरि तेस्रो चीज कसरी हुन सक्छ ! आत्मालाई परमात्मा कहाँ भनिन्छ र ? जीव आत्मा भनिन्छ। जीव परमात्मा भनिदैन। फेरि परमात्मा सर्वव्यापी कसरी हुन सक्छ ! बाबा सर्वव्यापी भएको भए फेरि फादरहुड हुन जान्छ। फादरलाई फादरबाट वर्सा कहाँ मिल्छ र ! बाबासँग त बच्चालाई नै वर्सा लिन्छ। सबै फादर कसरी हुन सक्छन्। यति सानो कुरा पनि कसैको समझमा आउँदैन। तब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, मैले आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले तिमीलाई कति समझदार बनाएको थिएँ। तिमी एभर हेल्दी, वेल्दी, समझदार थियौ। यो भन्दा धेरै समझदार कोही हुन सक्दैन। तिमीलाई अहिले जुन समझ मिल्छ, यो फेरि वहाँ हुँदैन। वहाँ यो कहाँ थाहा हुन्छ र— हामी फेरि गिछौं। यो थाहा भए त फेरि सुखको महसुसता नै हुँदैन। यो ज्ञान फेरि प्रायः लोप हुन्छ। यो ड्रामाको ज्ञान केवल अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ। ब्राह्मण नै अधिकारी हुन्छन्। तिम्रो बुद्धिमा छ— अब हामी ब्राह्मण वर्णका हौं। ब्राह्मणहरूलाई नै बाबाले ज्ञान सुनाउनुहुन्छ। ब्राह्मणले फेरि सबैलाई सुनाउँछन्। गायन पनि छ— भगवान्ले आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुभएको थियो, राजयोग सिकाउनुभएको थियो। हेर, कृष्ण जयन्ती मनाउँछन्, सम्भन्छन्— कृष्ण वैकुण्ठका मालिक थिए, तर उनी विश्वको मालिक थिए— यो बुद्धिमा आउँदैन। जब उनीहरूको राज्य थियो त्यतिबेला अरू कुनै धर्म थिएन। उनको नै सारा विश्वमा राज्य थियो, जमुनाको किनारमा थियो। अब तिमीलाई यो कसले सम्झाइरहेको छ ? भगवानुवाच। बाँकी त्यो जति पनि वेद-शास्त्र आदि सुनाउँछन्, ती हुन् भक्तिमार्गका। यहाँ त स्वयं भगवान्ले तिमीलाई सुनाइरहनुभएको छ। अहिले तिमी जान्दछौ— हामी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं। तिमीलाई नै यो बुद्धिमा छ— हामी शान्तिधाममा रहन्छौं, फेरि हामी आएर २१ जन्मको प्रारब्ध भोग्छौं। तिमी बच्चाहरूलाई भित्र खुशीले गद्गद हुनुपर्छ— बेहदका बाबा, शिवबाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ। उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ। यस्ता बाबा हाम्रो लागि आउनुभएको छ, त्यसैले खुशीले गद्गद हुन्छ। बाबालाई भन्दछन्— बाबा हामीले तपाईंलाई आफ्नो वारिस (बच्चा) बनाएका छौं। बाबा बच्चाहरू माथि बलिहार जानुहुन्छ। बच्चाहरूले फेरि भन्छन्— भगवान् हजुर जब आउनुहुन्छ, तब हामी हजुरमा समर्पित हुन्छौं अर्थात् हजुरलाई बच्चा बनाउँछौं। यिनले पनि आफ्ना बच्चाहरूलाई नै वारिस बनाउँछन्। बाबालाई वारिस कसरी बनाउने, यो पनि गहन कुरा हो। आफ्नो सबैथोक एक्सचेन्ज गर्नु— यसमा बुद्धिको काम हुन्छ। गरिबले त भट्टै एक्सचेन्ज गरेर लिइहाल्छन्, धनवान्ले मुश्किल गर्छन्, जबसम्म पूरा रीति ज्ञान लिँदैनन्। यति हिम्मत रहँदैन। गरिबले त भट्टै भनिदिन्छन्— बाबा हामी त हजुरलाई नै वारिस बनाउँछौं। हाम्रो पास राखिएको नै के छ र। वारिस बनाएर फेरि शरीर निर्वाह पनि आफ्नो गर्नु छ। केवल ट्रस्टी सम्भरेर रहनु छ। युक्तिहरू धेरै

२०७२ जेष्ठ २१ बिहीबार ०४-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बताइरहनुहुन्छ । बाबाले त केवल देखनुहुन्छ— कुनै पाप कर्ममा त पैसा खेर फाल्दैन् ? मनुष्यलाई पुण्य आत्मा बनाउनमा पैसा लगाउँछन् ? सेवा पनि मर्यादापूर्वक गर्छन् ? यो पूरा जाँच गरेर फेरि सबै राय दिनुहुन्छ । यिनले पनि धन्दामा ईश्वर अर्थ निकाल्थे नि । त्यो त थियो इनडाइरेक्ट । अहिले बाबा डाइरेक्ट आउनुभएको छ । मानिसहरूले सम्झन्छन्— हामी जे जति गर्छौं, त्यसको फल ईश्वरले अर्को जन्ममा दिनुहुन्छ । कोही गरिब दुःखी छ भने सम्झन्छन्— कर्म नै यस्तो गरेको रहेछ । राम्रो कर्म गरेको भए ऊ सुखी हुने थियो । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कर्मको गतिको विषयमा सम्झाउनुहुन्छ । रावण राज्यमा तिम्रो सबै कर्म विकर्म नै हुन्छन् । सत्ययुग र त्रेतामा रावण नै हुँदैन, त्यसैले वहाँ कुनै कर्म विकर्म हुँदैन । यहाँ जसले राम्रो कर्म गर्छन् उनीहरूलाई अल्पकालको लागि सुख मिल्छ । फेरि पनि कुनै न कुनै रोग, खिटपिट त रहन्छ नै किनकि अल्पकालको सुख हो । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— यो रावण राज्य नै खत्म हुनु छ । राम राज्यको स्थापना शिवबाबाले गरिरहनुभएको छ । तिमिले जान्दछौ— यो चक्र कसरी घुम्छ । भारतवर्ष नै फेरि गरिब हुन्छ । आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो, यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । पहिलो गद्दी यिनको चलेको थियो । कृष्ण राजकुमार फेरि स्वयंवर भएपछि राजा बने । नारायण नाम रहन गयो । यो पनि तिमिले अहिले बुझेका छौ, त्यसैले तिमिलाई आश्चर्य लाग्छ । बाबा, हजुरले सारा रचयिता र रचनाको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । हजुरले हामीलाई कति उच्च पढाइ पढाउनुहुन्छ । बलिहार जाऊं, मैले त एक बाबा सिवाय अरू कसैलाई याद गर्नु छैन । अन्त्यसम्म पढ्नु छ । अवश्य टीचरलाई याद गर्नुपर्छ । विद्यालयमा टीचरलाई याद गर्छन् नि । ती विद्यालयमा त कति टीचर हुन्छन् । हरेक विषयका टीचर अलग हुन्छन् । यहाँ त एकै टीचर हुनुहुन्छ । कति प्यारा (लवली) हुनुहुन्छ । बाबा लवली, टीचर लवली..... पहिले भक्तिमार्गमा अन्धश्रद्धापूर्वक याद गर्थ्यौ । अहिले त डाइरेक्ट बाबा पढाउनुहुन्छ, त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । फेरि पनि भन्छन्— बाबा भुल्छौ । थाहा छैन हाम्रो बुद्धिले हजुरलाई किन याद गर्दैन ? गायन पनि गर्छन्— ईश्वरको गति-मति न्यारा छ । बाबा हजुरको गति र सद्गतिको मत त बडो अद्भुत छ । यस्तो बाबालाई याद गर्नुपर्छ । स्त्रीले आफ्नो पतिको गुण गाउँछिन् नि । बडो राम्रो हुनुहुन्छ, यो-यो उहाँको सम्पत्ति छ, भित्र खुशी रहन्छ नि । उहाँ त पतिहरूका पति, बाबाको बाबा हुनुहुन्छ । उहाँबाट कति हामीलाई सुख मिल्छ । अरू सबैबाट त दुःख मिल्छ । हो, टीचरबाट सुख मिल्छ किनकि पढाइबाट आम्दानी हुन्छ । गुरु जहिले पनि बनाइन्छ वानप्रस्थमा । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म वानप्रस्थीमा आएको हुँ । यिनी पनि वानप्रस्थी, म पनि वानप्रस्थी । यी सबै मेरा बच्चाहरू पनि वानप्रस्थी हुन् । बाबा, टीचर, गुरु तीनै सँगै हुनुहुन्छ । बाबा टीचर पनि बन्नुहुन्छ फेरि गुरु बनेर साथमा लैजानुहुन्छ । उहाँ एक बाबाको नै महिमा छ । यो कुरा अरू कुनै शास्त्र आदिमा छैन । बाबाले हरेक कुरा राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । योभन्दा श्रेष्ठ ज्ञान कुनै छैन, न जान्नुपर्ने आवश्यकता नै छ । हामीले सबथोक जानेर विश्वको मालिक बन्छौं, अरू धेरै जानेर के गरौं ! तिम्री बच्चाहरूको बुद्धिमा यो हुनुपर्छ तब खुशीमा अनि त्यसै यादमा रहन्छौ । पुण्य आत्मा बन्नको लागि यादमा अवश्य रहनुपर्छ । मायाको धर्म हो तिम्रो योगलाई तोड्नु । योगमा नै मायाले विघ्न पार्छ । भुल्छौ । मायाको तूफान धेरै आउँछन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । सबैभन्दा अगाडि त यिनी छन्, त्यसैले यिनलाई सबै अनुभव हुन्छ । मेरो पासमा जब आउँछ, तब त सबैलाई सम्झाउँछु नि । यी सबै मायाका तूफान आउँछन् । बाबाको पासमा पनि आउँछ । तिम्रो पासमा पनि आउँछ । मायाको तूफान नै आएन, योग लागि नै रह्यो

२०७२ जेष्ठ २१ बिहीबार ०४-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भने कर्मातीत अवस्था भइहाल्छ । फेरि हामी यहाँ रहन सक्दैनाँ । कर्मातीत अवस्था भएपछि त फेरि सबै जान्छन् । शिवको बरियाँत गायन गरिएको छ नि । शिवबाबा आउनुहुन्छ, तब हामी सबै आत्माहरू जान्छौं । शिवबाबा आउनुहुन्छ नै सबैलाई लैजान । सत्ययुगमा यति आत्माहरू कहाँ हुन्छन् र ! अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) शिवबाबालाई आफ्नो वारिस (बच्चा) बनाएर सबथोक एक्सचेन्ज गरिदिनु छ । वारिस बनाएर शरीर निर्वाह पनि गर्नु छ । निमित्त (ट्रस्टी) सम्भरेर रहनु छ । कुनै पनि पाप कर्ममा पैसा लगाउनु छैन ।
- २) भित्र खुशीमा गुदगुदी भइरहोस्- स्ययं ज्ञानको सागर बाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । पुण्य आत्मा बन्नको लागि यादमा रहनु छ, मायाको तुफानहरूसँग डराउनु छैन ।

वरदानः- सर्व गुणहरूको अनुभवद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने अनुभवीमूर्त भव

बाबाको जुन गुणगान गछौं, ती सबै गुणहरूको अनुभवी बन । जसरी बाबा आनन्दका सागर हुनुहुन्छ भने त्यसै आनन्दको सागरको लहरहरूमा लहराइराख । जो पनि सम्पर्कमा आउँछन्, उनलाई आनन्द, प्रेम, सुख... सबै गुणहरूको अनुभूति गराऊ । यसरी सबै गुणहरूको अनुभवीमूर्त बन्यौ भने तिमीद्वारा बाबाको स्वरूप प्रत्यक्ष हुन्छ किनकि तिमी महान् आत्माहरू नै परम आत्मालाई आफ्नो अनुभवीमूर्तद्वारा प्रत्यक्ष गर्न सक्छौ ।

स्लोगनः- कारणलाई निवारणमा परिवर्तन गरेर अशुभ कुरालाई पनि शुभ बनाएर ग्रहण गर ।